

DIRECTOR: Proot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei, pe jum. an 50 Lei, pe 3 luni 25 Lei,
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de aprilie 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
APARE SĂPTĂMÂNAL

„Să ne lăsați în pace“!

„De ce nu ne puteți lăsa în pace? De câte ori veniți la mine tot mă frecăriți mereu cu mântuirea sufletului și alte astfel de prostii când știți bine că n'am gust pentru așa ceva“ — Așa vorbea un om tânăr și mândru, către niște cunoscuți eretici, cari îi vorbeau despre cele sufletești oridecâteori îl întâlneau.

Se poate ca și tu, dragul meu cititor, să fi gândit și vorbit vre-odată în felul acesta. Vom spune însă îndată de ce nu putem să vă lăsăm în pace. Vă tot vorbim și vă scriem mereu despre lucrurile acestea fiindcă vedem mergând pe lângă malul periculos de osândire veșnică, Primejdia care vă așteaptă nu o vedeți! Fiecare bătaie a inimei voastre vă amintește de ultima călătorie către mormânt și voi trăiți ca cei cari au arendat vieța aceasta de aici și ați putea-o lungi sau a o prelungi după voința voastră.

Voi trăiți ea și când n'ar fi Dumnezeu, pe care trebuie să-L întâlniți; ca și când n'ar fi nici un păcat pentru care ați fi răspunzători; nici un iad de care nu veți putea scăpa și nici un cer în care voi ați vrea să intrați.

Cum am putea să vă lăsăm în pace? căci noi am fi niște oameni fără inimă și îngrozitor de neomenoși dacă am putea să facem.

„Ce avem noi a face cu Tine, Isus din Nazaret? (Marcu 1, 24) așa zicea unul stăpânit de un duh necurat când Isus învăța în sinagoga din Capernaum, dar Domnul nu înceta. — Duhul necurat trebuia să plece. Te întrebi cum a fost cu puțință ca și omul acesta, sărac, într'o mizerie nespuse de mare să respingă cu strigătul: „lasă-mă în pace“, pe acel Unul care singur îl putea elibera din cătușele satanei? Și totuși, câți oameni nu urmează exemplul lui

O iubite cetitor nemântuit, mulțumește bunului Dumnezeu că trupul tău nu este încă în mormânt și sufletul tău nu este încă trecut în vecinicie. Să nu mai spui către El: „lasă-mă în pace!“ căci la urmă s'ar putea să-ți împlinescă dorința, pentru răul tău!

Oare faci tu parte din cei mulți cari dând din umere, zic: „De ce așa de grabă?“

„Eu mă mai pot pocăi și târziu“. Atunci gândește-te bine și vezi că și aceasta este

(continuare în pag. 2)

Ceva mai rău decât moartea

Evanghelia de Duminecă

Un om neputincios este adus la Isus. El este cuprins de o boală grea, care dăpă ce l-a făcut neputincios, incurând are să-l aducă și moartea. Isus însă, cu ochii săi dumnezeiești vede

în acest om un rău și mai mare, decât boala sau chiar și decât moartea lui: vede în sufletul lui păcatul, și de aceea înainte de al vindeca de orice boală trupească, se grăbește să-i scape sufletul din robia păcatului zicându-i: Fiule iartă-ți-se fie păcatele tale! [Marcu 2, 9].

Intr'adevăr, nu este nici un lucru atât de rău, ca și păcatul.

1. Păcatul face pe om neliniștit. Cu alte vorbe, omul, care păcătuiește, își pierde pacea, „Pace multă celor ce iubesc legea ta“ [Ps. 118, 165], zice Psalmistul De alta parte însă cetim la Isaia: „Nu este pace celor fără de lege“ Is. 48, 22), iar Sf. Pavel zice, că păcătoșii „calea păcii nu au cunoscut“. [Rom. 3, 17]. Omul în sufletul căruia stăpânește păcatul, nu este liniștit nici nu poate fi, până nu se va împăca cu Domnul Dumnezeu sau. De unde vine această neliniște și lipsă de pace? Din muștrările conștiinței, Conștiința îi spune așa: Este în Dumnezeu atotputernic, Stăpân al tuturor, și tu l-ai trântit! El a dat porunci și tu l-ai călcat. Ori unde vei fugi, dela fața lui nu te vei putea ascunde. Va trebui să-i dai seamă de purtarea ta. Așa muștră și mușcă pe om conștiința lui.

2 Păcatul îl face pe om nefericit. El nu-i dă pace nici când: îi turbură odihna de noapte, îi strică bucuriile și amestecă an'arăciuni în plăce-

riile lui, îl vestejește și îl uscă pe picioare. Se simte vinovat fără să-l acuze nimeni, se simte chinuit fără chinuitor, se simte în legături grele fără să-l li legat cineva. Trece dela un capăt la altul cu simțirea robului care trece dela un stăpân la altul, schimbând numai jugul, pe care-l simte cât se poate de greu, fără să aibă tăria să-l lapede. Simte, că e dușmanul lui Dumnezeu; simte deasupra capului său dreptatea lui Dumnezeu; simte însă și chemarea lui la întoarcere; inima sa este însă robită păcatului, pe care îl iubește, deși i-e rușine de sine însuși. Invrăjbit cu Dumnezeu, el caută în plăcerile lumii să-și uite nefericirea; aceasta însă devine și mai mare. Fericit va fi un astfel de om, dacă va înțelege barem acum glasul tainic de chemare al lui Dumnezeu, și se va întoarce cu cântă dela păcatele sale.

3. Starea de păcat îl pune pe om în cea mai mare primejdie. Primejdia aceasta se referă atât la vieța aceasta, cât și la cealaltă. Dumnezeu își are pedepsele sale pentru păcat, pedepse vremelnice și veșnice și acestea în orice clipă se pot descărca asupra păcătoșului.

El se află într'o continuă nesiguranță. Este ca și o casă, care este zidită pe pământ surpăcios: în orice clipă se poate urni pământul cu casă cu tot.

Este ca cel care stă pe o punte putredă, în ori care clipă se poate rupe puntea sub el Este ca și omul

apucat într'o pădure plină de tâlhari: în orice clipă pot să-l pradeși să-l ucidă; este ca și omul, deasupra căruia atâră totdeauna o sabie ascuțită legată cu un fir de păr. Pedepse vremelnice pentru păcat îl pândesc neîncetat; iar pedeapsa cea veșnică atâră de o singură clipă; clipa morții.

Un conte din Italia, cu numele Ugolin, după multe fărădelegi, câte le-a săvârșit a ajuns stăpânitor peste orașul său și biruitor peste toți vrășmașii săi. Făcând odată masă mare la ziua nașterii sale, a întrebat pe unul din cunoscuții săi: v zi, câte bogății am adunat câtă strălucire am câștigat familiei și casei mele Dușmanii mei sunt răpuși, nimeni nu mi se poate împotrivi, Ce zici de starea mea? — Iară cunoscutul lui, un om înțelept și cu frica lui Dumnezeu, i-a zis: nimic nu-ți mai lipsește, decât mânia lui Dumnezeu! — Intr'adevăr, în curând s'a și descărcat asupra lui mânia lui Dumnezeu și el a murit sărac și părăsit de toți o moarte de foame în temniță.

Mai bine moartea, decât un singur păcat! Iară dacă am avut nefericirea să cădem în vre-un păcat greu, să alergăm rep. de la Domnul Isus, să ne mărturisim păcatele noastre, să ne curățim până avem timp și să trăim o viață nouă: „căci vine noaptea, în care nimeni nu poate, să lucreze“

DE ACEEA, ȘI VOI FIȚI GATAI..

Martea vine pe neașteptate. Ea nu iartă pe nimeni. Fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. (Matei 24,44)

Călătorim fără pregăt, grăbind cu toții — cu voce sau fără voce, — spre moarte. Mulți dintre cei cari suntem astăzi aici, poate să ne plinim călătoria. Mulți poate în anul ce va veni, nu vor mai fi aici. Vor fi chiar dați uitării. Vor fi în ograda bisericii, odihnind sub gheața rece și rece a pământului.

Și nu știm cine anume dintre noi își va sfârși călătoria! Moartea n'are ge..

Călătoria noastră pământeană se termină aici — în pământ, între patru bucăți de scândură, înveliți cu'n giulgiu ce nu ne apără nici de frig nici de cald, căci atunci corpul nu mai este viu ci o bucată de pământ fără simțire, după cuvintele Domnului ce zice: „Pământ ești și în pământ te vei întoarce unde toți pământenii se vor întoarce”.

Moartea nu iartă pe nimeni; tânăr, bătrân, bogat sau sărac, împărat sau cerșetor, stăpân sau slugă, toți vor trebui să plece odată, acolo unde toți sunt la fel.

O! Dar călătoria noastră nu se termină aici. E adevărat că corpul nostru în pământ se pogoară și acolo rămâne, dar sufletul nostru călătorește singur mai departe. Liberat din corp el aleargă acum să se așeze în împărăția fericii, sau e dus în valea plângerii după cum a trăit în sfințenie sau în păcate și fărădelegi.

Iar după moarte vine judecata, potrivit cu ceea ce am făcut fie bine sau rău. Fiecare trebuie să-și primească răsplata cum spune cuvântul Domnului: „Este rânduit oamenilor să moară o singură dată iar după aceea vine judecata. (Evrei 9, 27).

„Cu merindea ce i-o pregătim în viața aceasta se prezintă sufletul înaintea judecătorului. La groapă ne așteaptă doi soli, doi reprezentanți ai celor două împărății; unul respingător și urât; e reprezentantul iadului, iar celalalt îmbrăcat cu podoabă albă este reprezentantul cerului.

La unul din acești doi soli ne va da moartea, după vrednicia noastră, după cum purtările și faptele noastre au fost bune sau rele, după cum am slujit Domnului sau păcatului.

Să ne cercetăm fiecare pe noi: Suntem oare ești de sub osânda iadului sau nu? Călătorim noi împreună cu Domnul sau cu diavolul, am adunat oare merinde de drum: fapte bune, sau n'avem adunate decât o grămadă de gunoaie: fapte rele și păcate!

Când omul trăiește o viață împreună cu Domnul, așteaptă moartea liniștit, căci el trece din moarte la viață” (Ioan 5 25). „El dorește să fie împreună cu Hristos”. [Filip. 1, 24].

„Moartea vine ca o solie care-l duce la Domnul acasă. „In noaptea asta voi fi acasă” șoptea un credincios în clipa morții. Ce vrei să spui cu asta îl întrebă cei din jurul lui. Un înger a sosit după mine zice el plecând acasă la Domnul și închise ochii în știti

„Cinci cuvinte cu înțeles”

(I. Corinteni 14,19).

Un scump cititor al nostru ne-a cercetat mai zilele trecute aici la Redacție.

Vorbind de gazeta noastră și arătându-i părerea de rău că deocamdată nu putem s'o dăm într'un număr mai mare de pagini, fratele ne-a spus: lăsați că-i bine: cinci cuvinte cu înțeles, lată ce caută și le trebuie oamenilor. Toți cei ce au văzut foaia „VIEȚA CREȘTINĂ” au îndrăgit-o fiindcă n'are vorbărie deșartă, ci puțin, bun și ales — cinci cuvinte cu înțeles.

Ne-am bucurat, de acest lucru, fiindcă, după cum a observat fratele nostru, chiar oameni din lume fără multă credință au spus că le place foaia „VIEȚA CREȘTINĂ”, pentru scrisul ei curat, ales și hotărât.

Dorința noastră este de a ne ține de acest cuvânt al Scripturii: Cinci cuvinte cu înțeles. În veacul vorbărilor fără nici un rost, noi să avem o foaie din care să ne putem hrăni sufletele flămânde și insetate.

Ajutați-ne cu toții cu rugăciunile voastre ca să putem rămâne pe drumul acesta până la sfârșit. Fiecare cetitor să-și facă din răspândirea acestei foi o datorie de cinste, fiindcă în felul acesta ajută lucrul Domnului și mântuirea sufletelor

Cât este însă de înfricoșată moartea celor necredincioși și păcătoși! Toți știu cât de rău este să mori nepregătit și nemântuit. Și totuși, atât de puțini iau aminte să se întoarcă din bună vreme la Dumnezeu ca să trăiască în ascultare, urmând cuvintele Lui...

Cetitorule! Ești tu întors la Dumnezeu? Ești tu pregătit, gata pentru El?

„Odinioară, la curtea prinților și regilor era un om gătit ca o piaiță și supranumit: nebunul. Toți aveau voie să-și bată joc de el, dar la rândul său și el avea voie să-și bată joc de alții.

Un prinț, dându-i într-o zi „neburului” dela curtea sa un băț, zicându-i să-l dea aceluia pe care-l va găsi mai prost decât el... Din ziua aceea, oriunde mergea, nebunul era nedespărțit de bățul său.

După câțiva timp stăpânul său se îmbolnăvi grav. Intrând la el cu mare jale, nebunul îl întreabă cum îi mai este: Rău răspunse prințul — poate chiar să plec în călătorie. Și când te reîntorci? peste o lună, două?

„Niciodată — adăogă prințul. Și n'ai făcut nici o pregătire pentru o călătorie așa de lungă? Ce pregătire... spuse prințul.

Ține bățul! zise nebunul. Eu n'am întâlnit un om mai nebun ca d-ta... Faci o călătorie așa de lungă și nici o pregătire n'ai făcut.

O! Dacă am înțelege și noi ceva din aceasta întâmplare.

Și noi suntem niște nebuni, cei mai mari nebuni, dacă știind că săvârșim o călătorie veșnică nu căutăm să facem pregătiri pentru ea.

Când omul pleacă pentru o zi două de acasă, își orânduiește mai întâi toate, își pune merinde în traistă și pleacă la drum. De ce oare nu se pregătește omul și pentru călătoria pe unde nu se mai întoarce? De ce nu-și adună merinde pentru calea ce știe că o va face pe neașteptate???

„Fiți gata, priveghiați căci nu știți ziua și ceasul în care va veni Domnul.

Deci trebuie să facem din vreme pregătirile necesare, să priveghem zi și noapte, căci un pas numai ne desparte de moarte.

Fraților veniți să-l căutăm pe Domnul. El este merindea noastră sufletească. Veniți cu toții tineri și bătrâni să-L aflăm căci El este Viața cea adevărată. În El și cu El de vom trăi, vom trece din moarte la viață.

Veniți toți cei ce-ați păcătuit, să ingenuchem la picioarele crucii scumpului nostru Mântuitor, recunoscând și mărturisindu-ne păcatele și El ne va lua povara ce apasă asupra noastră.. Hotărâți-vă de astăzi la o viață cu Domnul căci El ne cheamă pe toți:

„Veniți la Mine toți cei osteniți și însărcinați și Eu vă voi odihni pe voi” [Matei 11, 28] Amin.

„Să ne lăsați în pace”

(continuare din pag. 1-a)

o înșelăciune a lui satan, căci el ți-a șoptit aceste cuvinte. Satana șoptește cu mare plăcere oamenilor: „Tu mai ai timp destul, mai ai vreme, tu poți găsi scăpare în fiecare zi, și mai târziu, Dar nu ști tu că satan este un „ucigaș” și un „mincinos dela început”?

Nu, nu te poți pocăi când îți place! Domnul Dumnezeu ți-a dat un timp de milă.

Poate că lampa ta mai arde numai puținel timp.

Dar când Domnul Dumnezeu te va părăsi, atunci nu vei mai putea găsi scă-

pare și moartea te va ajunge cu groaza ei (din psalmul 22 12).

Prietene, oprește-te pentru o clipă în liniște și ascultă cuvintele pătrunzătoare ale Domnului Isus Hristos, ca și când El în întunerecul chinurilor îngrozitoare a atârnat pe cruce părăsit de Domnul Dumnezeu!

De ce a trebuit să fie El părăsit? Fiindcă El păcatele oamenilor, păcatele tale li-a luat asupra Sa. El s'a lăsat pus pe cruce și pentru tine, ca să se jertfească pentru datoriile și păcatele tale!

Și Dumnezeu cel sfânt nu s'a putut uita la păcatele ce erau asupra Fiului Său fără ca să nu-și întoarcă privirile de sus părăsire dela Isus.

Gândește-te bine cât de sfânt este

Domnul Dumnezeu și cât de grozav peste tot, este păcatul în ochii Săi sfinți și vezi în crucea dela Golgota pedeapsa lui strășnică! Vezi și recunoaște cu inima credincioasă, cum curățirea păcatelor și datoriilor tale s'a făcut de tot, pe crucea Golgotei, prin moartea Fiului lui Dumnezeu. Bunul Dumnezeu a primit jertfa Fiului. Pacea s'a încheiat. Domnul Isus a înviat și s'a așezat la dreapta puterii, în cer. Lucrul împăciuirii s'a făcut odată și pentru totdeauna, și acum Domnul Dumnezeu primește ca pe un copil iubit al Său în Isus Hristos pe ori și cine se apropie de El cu inima curată și recunoscătoare. Și El le spune: „Nu Mă voi mai gândi la păcatele și datoriile lor”.

C. H.

ISTORIOARE, PILDE ȘI ASEMĂNARI

ACUM ȘI ATUNCI...

Acum, Dumnezeu împacă;
 în curând El va judeca;
 acum, totul e milă;
 atunci, n'o să fie decât mânie;
 acum, Dumnezeu iartă păcatul prin
 [cruce;
 atunci, îl va pedepsi cu chin vecinic;
 Acum, Dumnezeu trimite o veste
 de milă, de cea mai curată, de cea
 mai bogată și de cea mai darnică
 milă. Hă și numai hă stă la în-
 demâna tuturor și judecata, fără
 drept de apel, e gata să fie deslăn-
 țuită. Și tu vrei să mai rămâi până
 atunci?

„N'A VENIT NIMENI DE DINCOLO!”

Dar cine poate să știe dacă din-
 colo mai este ceva sau nu?... N'a
 venit nimeni de acolo, ca să ne
 spună și să știe cum este raiul și
 iadul — spun adeseori necredin-
 cioșii. Și înadins se fac că nu știu,
 sau nu vor să știe că a venit cineva
 de-acolo. A venit Domnul Isus
 Hristos. El a venit de sus din cer
 la noi și ne-a spus lămurit ce este
 dincolo...

El ne-a spus că este rău și este
 iad. Este judecată, este veșnicie,
 e te pedepse și răsplată. Iar cuvîn-
 tele Lui ne sunt păstrate în sfânta
 Evanghelie.

Deci nu un om oarecare a venit
 și ne-a spus ci însuși Fiul lui Dum-
 nezeu care merită să fie crezut
 mai mult ca oricine.

De dorul tău Isuse

Bolnav, de dorul Tău Isuse
 Prin lume rătăcesc strein
 Chemându-Te mereu pe Nume
 În bucurie și'n suspin

Străbat pustii de necredință,
 Și mări de făr'dolegi străbat,
 În cele patru părți a lumii
 Eu pretulindenea Te eat.

AI FOST D-TR MORT?

Am șaptezeci de ani spunea o-
 dată un necredincios — și n'am
 văzut niciodată un loc ca iadul des-
 pre care se vorbește așa de mult...
 Un nepotel al lui, băiețel de vreo
 7 ani, care îl asculta cu multă luare
 aminte, îl întrebă deodată: „Buni-
 cule, ai fost d-ta mort odată?”

Bătrânul rămase pe gânduri și
 nu mai zise nimic.

„SUNT GATA!”

Prin anul 1833, în Scoția (Anglia)
 se produsese niște rătăcirii ciudate
 în pământ, cari îngroziseră pe toți,
 făcându-i să creadă că a sosit ziua
 de apoi.

Într-o noapte, o tânără femeie
 sculă pe bărbatul ei un credincios din
 somn, strigându-i: „Scală repede,

zua de apoi a sosit”.
 Dintr-o săritură tânărul fu în pi-
 cioare, și strălucind de bucurie,
 strigă: „Domnul fie laudat, sunt
 gata.”

Ferice de cine poate aștepta as-
 tfel ziua de apoi. Ești și tu gata?

„TRĂEȘTE PENTRU VECINICIE.”

Cineva povestește că, trecând pe
 lângă o casă de nebuni, văzu o
 mână osoasă întinzându-se printre
 grățile gardului de fier și un glas
 răgușit de femeie îi strigă: „Trăește
 pentru vecinicie!” Glasul și cuvîn-
 tele acestea l-au pătruns până în
 adâncul inimei, așa că nu mai pu-
 tea să uite deloc acestea cuvinte.

Poate că srigătul acesta venea
 din noaptea unei vieți încărcate de
 păcat, dar el era cu atât mai ade-

vărat, și cu un înțeles cu atât mai
 mare chiar fiind el glasul unei ne-
 bune.

Cetitorule! Trăești tu pentru veci-
 nicie?

PAROLA OFITERULUI...

Într-o scrisoare a unui ofițer en-
 glez scrisă în timpul războiului mon-
 dial se găsește scrisă și minunata
 întâmplare de mai jos.

„Dă când sunt aici, scrie el, am
 văzut trei ofițeri omorâți, căzând
 cu aroplanul. Unul din ei a mai
 răit încă o jumătate de ceas după
 ce a căzut. Pe când era în ins pe
 pământ și nu putea să fie ridicat din
 locul acela, noi stăteam împrejurul
 lui; deodată și-a deschis ochii și
 s'a uitat în sus și l-am auzit vor-
 bind că a văzut un înger în cer
 care i-a strigat: „Stai, cine ești a-
 colo?” El a răspuns: „Un prieten.”
 Ingerul i-a cerut atunci parola sau
 cuvântul de trecere. El a răspuns:
 „Isus Hristos”. Ingerul i a răspuns
 atunci: „Treci, prietene, toate sunt
 în regulă.”

Acestea le-am aflat dela el înainte
 de a muri. Se înțelege că n'am vă-
 zut nimic dar așa l'am auzit vor-
 bind. Pe semne a avut o vedenie.
 Sfârșitul a fost un sfârșit mareț și
 îmi închipui că a trecut fără pieder-
 că, fiindcă avea „parola” sau vorba
 de trecere.”

Ai și tu această „parolă” în ini-
 ma și vieța ta, cetitorule?
 (Luată din cartea „Vine Ziua
 judecății” Prețul 10 Lei).

Flămând și'nsetoșat de Tine
 Caut a lubrii Tale miez
 Căci foamea inimii și setea
 Cu Tine doar le'ndestulez.

Iar când Te aflu-ți sorb cuvântul
 Robit de chipu-ți minunat
 Și simt Belșugul Tău umplându-mi
 Adâncul meu nesățurat.

Și'nflorat de bucurie
 Cu capu'n poală-ți adâncit
 Eu uit și sbucium și durere
 Și plâng, și plâng de fericit.

Din: (Darul Lacrimilor)

T. D.

ASTĂZII!

Ultima zi din vieța ta este poate cea de azi...

Ultima dată când mergi la biserică este
 poate cea de acum.

Ultima adunare sfântă la care iei parte este
 poate cea de azi.

Ultima încunoștiințare pe care o auzi este
 poate cea de acum.

Ultima mustrare e poate cea care ți-se face
 acum.

Ultima chemare pentru mîntuire e poate
 aceea pe care o auzi acum.

Ultimul regret e poate azi, fiindcă n'ai ascultat repetatele che-
 mări ale Domnului și nu te-ai întors la El.

Astăzi de veți auzi glasul Domnului, nu vă învățoați inimile
 Evrei (4, 7.)

continuare din pagina a 3-a

Cei ce trăesc vieță duhovnicească știu, că
 în unele împrejurări de ispită e deajuns o
 cântare dumnezeiască și ispită se depărtează.
 Alteori, o făgăduința a Domnului pe care ai
 citit-o în Sf. Evanghelie îți întărește inima și
 te umple de nădejde și putere. Vrajmașul nu
 mai poate pătrunde.

În alte împrejurări ascultarea cu credință
 a slujbelor dumnezeiești și a predicii, și cer-
 cetarea adunărilor religioase ți-a „fortificat”
 sufletul pentru o săptămână întreagă. Ochiul îți
 este ager, puterea de veghere și rugăciune,
 destul de mare, așa că trăești cu adevărat vieța
 de biruitor.

Sunt însă cazuri grele când toate acestea
 nu mai ajung și nu sunt destul. E vorba de
 atacurile mari, de ispitele grele, de așa zisa
 „navală” a lui satan când vrajmașul ajunge
 chiar să „cucerească” oarecare „poziții” și nu
 vrea să se lase cu una cu două.

Nu pleacă decât dacă este silit să plece.
 În astfel de împrejurări trebuie luptă dărză,
 trebuie armele cele mai „grele” și mai sigure,
 trebuie o hotărâre neștrămutată de a lupta, și
 o voință de fier pentru a începe și a duce

Anunț

Cei cari au primit

calendare de perete

spre vânzare sunt
 rugați a ne trimite
 banii pe exempla-
 rele vândute.

Totodată, încunoștiințăm pe
 cei doritori că

mai avem încă puține exem-
 plare din Calendarul de
 perete de vânzare.

Și se trimite cu prețul
 de 3 lei exemplarul. Dela
 10 exemplare în sus se dă
 20 la sută rabat.

lupta în Numele Biruitorului, până când vrăj-
 mașul se va retrage cu totul. Și se va retrage
 înfricoșat, fiindcă de Isus are o groază nespus
 de mare, de când l-a pus pe fugă în pustia
 Carantaniei, în Ghetsimani și pe Golgota.

Dar trebuie ca și tu să faci totul, fiindcă
 ajutorul nu vine decât acolo unde este dorința
 de a lupta.

În astfel de cazuri grele, precum s'a amin-
 tit mai nainte, când nu mai ajung mijloacele
 obicinuite, când cel rău nu vrea să cedeze,
 Mântuitorul ne-a spus ce trebuie să facem ca
 să-l silim să plece. Acest fel (de demoni) nu
 ies decât cu post și rugăciune (Matei 10,20).

Aceste arme, bine și înțelept folosite, aduc
 totdeauna biruința.

Ai folosit toate celelalte și nu te părăsește
 patima și păcatul? Mai ai aici două arme. Fo-
 losește-le dragă suflete și vei avea izbândă. A
 spus-o Domnul Isus. Incepe în Numele Lui. Și
 vei isbuti.

Luată din cartea: O armă de luptă: Postul, Prețul 3 lei

Ziua de aniversare a Constituției

Serbările dela București -- Măreața adunare națională dela A.-Iulia
Peste 30 mii de oameni din întreg Ardealul au luat parte la
măreața adunare de solidaritate națională

M. Sa. Regele Carol II.

In această zi de înălțătoare sărbătore, cele dintâi cuvinte le trimit poporului Meu, căruia îi mulțumesc pentru impresionantul răspuns dat în plebiscitul de acum un an la chemarea de salvatoare regenerare a patriei.

(Din discursul M. Sa Regelui rostit la Palatul Regal în 27 Februarie 1939.)

Ziua de 27 Februarie, ziua de aniversare a Constituției a fost serbată în toată țara. La București și Alba Iulia mai ales aniversarea Constituției a fost cea mai bună dovadă de ceea ce s'a lucrat în sufletul neamului timp de un an de zile.

După cum am scris și noi în numărul trecut al foii în ziua de 27 Februarie a. c. a avut loc la Alba Iulia marea adunare de solidaritate națională pentru sărbătorirea de aniversare a promulgării Constituției, la care au luat parte mii de oameni din întreg cuprinsul Ardealului.

La ora 10, s'a oficiat serviciul divin, cu Te-Deum, atât în Catedrala Ortodoxă a Incoronării cât și în Biserica Protopopească Unită, în prezența I. P. S. Lor Mitropoliei, după care cortegiile s'au întâlnit în piața

principală Mihai Viteazul, în fața Primăriei.

Adunarea s'a deschis la ora 11.

Au vorbit I. P. S. Lor Mitropoliei Ardealului Nicolae și Alexandru, Excelența Sa d. Rezident Regal General Dănilă Papp, câte un reprezentant al Clerului Ortodox și Unit, reprezentanții intelectualiilor, meseriașilor și ai țărănimii.

Adunarea a luat sfârșit într-o însuflețire națională, amintind zilele de mari manifestații naționale din vremile trecute ale neamului nostru.

D-I Armand Călinescu
vicepreședintele Consiliului de miniștri

D-I Mitică Constantinescu
ministru de finanțe

Prigoana din Germania

O nouă circulară a autorităților hitleriste oprește de a se mai preda în școală din cărțile Vechiului Testament și Scrisorile sf. Pavel... Cu ziua de 1 Ianuarie 1939 s'a introdus și în Austria legea, ca toți cei născuți, să nu mai fie bolezăși după orânduirea învătăturii creștinești, ci vor fi numai declarați la oficiile statului, cari vor da o diplomă cu numele noului născut.

În chipul acesta, prigoana contra credinței continuă cu

furie și multă îndărătnicie în toată Germania. Toți funcționarii statului sunt constrânși, sau să se lapede de credința lor, sau să părăsească dregătoriile ce le ocupau până acum.

De sine înțeles că astfel, necredința se întinge ca focul pretutindeni și tovarășul ei, stricăclunea și păcatul îi ține tovarășie, pregătind drumul antihristului care se va arăta „la vremea lui“ (II. Tes. 2.10), și căruia oamenii îi dau tot mai mult credit pe timp ce trece.

De toate și de pretutindeni

— 82 ANI, PACE... Așa a spus un mare militar englez Istoria ne arată, că marile războaie n'au avut loc, decât din sută în sută de ani.

„Marile războaie n'au loc — a spus colonelul — decât numai după ce, atât acei ce au luptat în războiul precedent, cât și copiii lor, vor fi murit.

Pentru un nou mare războiu, trebuie o generație, care nu știe, ceta ce este războiul“.

Teamă-ne însă că toate acestea rămân vorbe.

— ȚARĂ PENTRU ȚIGANI'. Bieții țigani s'au săturat și ei a tot colinda lumea, străini pre'u indeni. Au cerut și cer mereu un colțisor de pământ unde să-și plece capul, care să fie numai a lor, dar n'au fost auziți de nimeni. Anul acesta vor să facă un mare congres în Polonia. Acolo vor cere cu glas tare să li-se dea pământ de țară. Și de-acolo s'au hotărât să meargă cu căruțe cu tot ce au, în convoiu, prin toată Europa și America, în căutarea unui „Canaan“ al lor.

— ȘCOLI DE STAT PENTRU MAGHIARI ȘI SAȘI. Ministrul educației naționale a hotărât ca în comunele, în cari sunt mai mulți unguri ori sași, se pot înființa școli primare de stat maghiare și germane. În aceste școli copiii de sas și ungar vor putea învăța carte în limba lor. Părinții acestor copii sunt liberi astfel, să aleagă școala care le place și la aceea să și-i trimită.

— SCHIMBARE DE GUVERN IN UNGARIA. Săptămâna trecută, guvernul Imrédy care plănuia să facă mari schimbări în politica Statului maghiar, a căzut.

După ce a reușit să smulgă o parte din Cehoslovacia, Imrédy a căutat o mai strânsă apropiere de politica național-socialistă a lui Hitler. A făcut o lege prin care toți cei ce vor fi aflați că au până la al optelea între strămoșii lui un evreu, vor fi dați afară din orice slujbă de stat.

Și rână la urmă (chiar el a fost aflat că are un astfel de strămoș — și a trebuit să-și dea demisia.

Cine sapă groapa altuia ...

— PAIANJENUL este cea mai mândăcioasă vietate de pe fața pământului. În comparație, bine înțeles, un om ca să fie egal cu paianjenul ar trebui să mănânce zilnic, nici mai mult nici mai puțin decât 12 oi, 11 porci și 2 boi.

— POPULAȚIA ROMEI La 31 Ianuarie, populația Romei se ridică la 1 milion 284 mii locuitori.

— BUGETUL IUGOSLAVIEI Anul acesta bugetul Iugoslaviei va fi de aproape 40 miliarde lei.

Față de anul trecut bugetul are un spor de peste 2 miliarde pentru înarmări.

Pe de altă parte se vestește că același lucru îl face și Franța. Se înarmează și ea. În America a făcut până acuma nenumărate comenzi de avioane de război; își pregătesc noroadele prăpastia.

— CĂINI-OAMENI ȘI OAMENI-CĂINI. Sunt în America nu neroase spitale pentru câini, deasemeni restaurante și cuști speciale. Ele sunt consiruite în automobile, și sunt încălzite cu curent electric. Iată niște câini-oameni. Și când te gândești căii oameni-câini nu se găsesc, fără un brוש de pâine, fără o scânteie de foc.

— INARMĂRILE ANGLIEI. În urma întâmplărilor năpraznice, cari au dus luna în pragul războiului, Anglia și-a făcut un mare plan de înarmare, ce se va duce la îndeplinire în timp de cinci ani. Cheltuielile acestor înarmări sunt de 900 milioane lire sterline.

— UN CANAL VISTULA-PRUT ce va face legătură între Marea Neagră și Marea Baltică e vorba să se construiască în curând. Inițiativa se datorește dlui prof. C. C. Giurecu, rezidentul regal al ținutului Suceava-Canalul acesta ar aduce o mare înviorare a comerțului între România și Polonia.

— UN NOU MICROSCOP A consruiut savantul american de origină rusească dr. Vladimir Zworykin care poate să mărească ucrurile de un milion de ori. Acest savant mai speră să descopere o lentilă care va mări de 10 milioane de ori. Dar pe când o lentilă care să poată arăta și „lumea“ ce-o ascunde inima omului?

— UNDE DUCE PĂCATUL. De curând s'o publicat o statistică în care se arată că procentul de mortalitate al femeilor crește din ce în ce tot mai mare. Și acestea d'n pricina păcatului care îl face cele mai multe mergând pe la moașe și pe la doctori, pentru a scăpa de copii.

Iar păcatul acesta se ră bună, omorându-le și trupul și sufletul.

— EVREII DIN PALESTINA FAC REVOLUȚIE. Pentru a face liniște și pace în Palestina la Londra s'au ținut zilele trecute mai multe consfătuiri între reprezentanții arabilor și ai guvernului englez, așa numita conferință a Mesei Rotunde.

Auzind Evreii din Palestina că sfatul dela Londra este gata să împlinească cererile Arabilor, au început să facă pregăriri pentru a se răscula cu armele, ca să-și cucerească drepturile.

— PENTRU COMBATEREA ȘO-MAJULUI o doamnă din America a făcut de curând un proiect foarte interesant. Cum în regiunea aceea, șerpii sunt foarte numeroși, doamna a propus comisiei însărcinată cu lucrările publice, să plătească câte un dolar pentru fiecare șarpe ucis. Suma destinată pentru stărpirea șerpilor, este de 3 200.000.000 dolari. Fiecare șomeur este obligat să adune șerpii uciși și punându-i pe un băț, să se prezinte cu ei în fața comisiei. Au fost răsplătiți până în prezent 10.000 șomeuri.

Citiți plătiți și răspândiți
„VIEAȚA CREȘTINĂ“